

ת.פ. 1841/98

קבוע לדין
ליום 18.10.98
בפני כב' השופט ברוך

בבית משפט השלום
ברמן לה

ה המבקש: מישל דהאן

ע"י ב"כ עו"ד זוהר ברזילי ו/או יעקב בובלי^ל
מרח' שוקן 27, תל אביב, 66-532
טל' 03-5184174, פקס. 03-5184173

- נ ג ד -

המשיבה: תביעות

בקשה לחת צר למניעת השימוש בתעודה החסיון
בשל כך שהוצאה לאחר חילמת המשפט ולחלופיין
בקשה לחשיפת הראיות והסרת החסיון

1. ביהם"ש הנכבד מתבקש לצורות על המשיבה להמנע שימוש בתעודה החסיון
ו/או להמנע מכל צר חסיון הפגם בהגנת המבקש ומונע ממנו לקבל כל
מידע אותו הוא מבקש לחשוף לצורך הגנתו.

2. ביהם"ש הנכבד מתבקש לחשוף את הראיות הבאות:
- מיקום התצפית וזהות בעלי המקום של התצפית ו/או כל גורם, פרט
או מידע אחר שיש בו לחת מידע עניין.
- מכשור ואביזרים סודיים ששמשו לצורך התצפית.

3. הצורך לגלוות את הראיות המוזכרות בסעיף 2 לעילן בלבד הוצאה
תעודה החסיון גדול ביותר לצורך עשיית צדק ועדיף מן העניין שלא
לגלותה.

4. אי חשיפתן של הראיות בשלב זה יש בו כדי לפגום פגיעה ממשית
בהגנתו של המבקש עד כדי עותם הצדק.

5. מדויבר בבקשת שرك ביום 8.10.98 כחמייה חודשים לאחר הגשת כתב האישום הודיע לו על תעודת החסיוון ובכך בוודאי זמן יקר בו יוכל היה המבקש לקבל את הראות החסויות חלק מהተווננות לדיוון במשפטו.

6. לאור האמור לעיל ובמהמשך להחלטת ביהמ"ש הנכבד מיום 8.10.98 מתבקש ביהמ"ש הנכבד לצוות ע"י אי קבילהה של תעודת החסיוון בשל מועד הגשתה לביהמ"ש והפגיעה המהותית בהגנתו של הנאשם ולחילופין להוראות על חשיפת המידית של הראות המוצברות בסעיף 2 לבקשת חלק מחותמר הראות שעל המשיבה تحت לח"מ לצורך הגנתו כדי לעשות צדק ביהמ"ש.

ז/ק
זוהר ברזלי, עו"ד
ב"כ המבקש
12-אורייר אוג אויין.

בק-38(בקשות3)

בתי המשפט

בפני כבוד השופט שמואל ברוך

תאריך: 08/10/1998

עם כל הכבוד, זה המשכה של התנהגות לא רואיה של התביעה, שהתחילה בישיבה הקודמת באי הגעתם של השוטרים הנכבדים לדיןו וזה המשיך היום במסירה שלטעות החסין בבוקר יום הדין.

אבקש לחת חלטה בעניין זה שתתתייחס לנקודות העקרוניות האלה, אמרתי בישיבה הקודמת שהנאשם עוצר מזה זמן רב ואני ביקשתי מועד מוקדם ובית המשפט נעתר לבקשתה, היום אני לא יכול לקיים את הדין ויש צורך בדיחה בקשה לגילוי הרأיה, אני לא מgage לגבי קבילותה של תעודה החסין אבקש להציג בפסקה.

התובעת:

אני סבורה שאין זה ראוי שחברי יחלק אי אילו ציונים לתביעה, אשר לאו התייצבותם של השוטרים, התביעה בקשה להוציא נגדם צוי הבאה, השוטרים מסרו הסברים לבית המשפט ואני לא חושבת לחברי יכול לזקוף זאת לרצון או השתמטות השוטרים מלבואה ולהuid, מהפוך הוא השוטרים כולם הגיעו היום לבית המשפט להעדי.

אשר לאו מצאותה של תעודה החסין בתיק, הדבר נבע מתalking ויחד עם זאת, התעודה אכן נמצאת ואי אפשר להתעלם ממנה, אני מבינה את טענותו של חבריו שיתכן ויש בכך פגעה בהגנה של הנאשם לצורך הכנת השאלות שאמורות להיות מוצגות לتفسיטן, אבל יחד עם זאת שאר העדים שהוכנו על ידי התفسיטן וממצו את הסמים היכן שממצו, עם כל הכבוד, אני סבורה שיכולה עדותם להשמע.

החלטה

כתב האישום בתיק זה הוגש ביום 12.5.98 בכתב האישום יჩסה התביעה לנאים עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, ביום 5.5.98.

במקביל להגשת כתב האישום התקבש מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים, עו"ד ברזילי מונה על ידי הסנגוריה הציבורית לייצג את הנאשם בחלווף ימים ספורים מאותו מועד (בימים 19.5.98, 21.5.98, 22.5.98 בבקשת המעצר התקיים ביום 3.6.98 החלטה בבקשת המעצר ניתנה ביום 7.6.98, בשבועות מועד התקיים גם דין ראשוני בפני, שלא בנסיבות הסנגור.

מסתבר כי לאחר הדין שהתקיים בפני פנה תובע מטעם התביעה בבקשת להוציא תעודה חסין, התעודה ניתנה על ידי השר לביטחון פנים, ביום 7.7.98.

בין לבין, התקיים דין עדר שהגיע הנאשם על ההחלטה לעצמו עד תום ההליכים בבית המשפט המחויז, ביום 15.7.98, דהיינו לאחר שכבר ניתנה תעודה החסין על ידי השר. אין מחלוקת, כי בשום שלב שהוא לא הומצא תעודה החסין לסגור, לא נמסר לו על קיומה, הוא למד עליה לראשונה היום בבית המשפט.

בתיק זה קיימת משמעות רבה לשאלת קשרתו של הנאשם לטם שנטאף (מבין השיטין עולה שאין מחלוקת שנטאף טם, או לפחות זאת התרשומתי יכול להיות שאינו טועה), השאלה

36

בתי המשפט

תאריך: 08/10/1998

בפני כבוד השופט שמואל ברוך

01

העיקרית השנייה בחלוקת היא שיווכו של הנאשם לחומר שנטרף, כך עליה גם מהתשובה לכתב האישום כפי שניתנה ביום 2.7.98.

מכאן שהעדות העיקרית הינה עדותו של התצפיתן שתיצפה וועל פי הכוונתו ניגשו שוטרים לעזרה את הנאשם, הסגנור יכול היה לסייע בכנות ובתום לב כי יוכל לחזור את התצפיתן באין מפריע, כאמור לא היה ידוע לו בשום שלב על קיומה של תעוזת חסין.

משהובר לסגנור הבוקר דבר קיום התעוזה, עטר להלה לדוחית הדיון על מנת שיוכל להציג בקשה בהתאם להוראות סעיף 45 לפקודת הראיות, לתמוך את טיעונו בפסקה ולקיים דיון בהלכתו בבקשתו.

התביעה מתנגדת לדחיה, היא סבורה כי לכל היותר יש לדחות את שמיעת עדותו של התצפיתן, אולם הסגנור יכול לחזור את יתר עדי התביעה שהיו מעורבים באירוע, שהוכנו על ידי התצפיתן ממוקם תצפיתו.

התביעה גם טוענה, כי לא הייתה כל מניעה שהסגנור יפנה במהלך פרק הזמן שחלף ממועד הגשת כתב האישום ועד היום ויבירר אם נספו ראיות או אם ניתנה תעוזת חסין, תעודה שלשיתתה ניתנתה כמעט בדבר שבשיגורה בתיקים שכאלה.

הסגנור הlion גם על כך כי זווית דחיה שנייה בתיק זה, הדחיה הראשונה נגרמה בעיטה של אי התיצבות כל עדי התביעה בדיון האחרון, התיצבות שעדי עתה לא ניתן להסביר מניין את הדעת.

הוא מסב את תשומת הלב לכך שהנאשם עוצר למעשה כבר חמישה חודשים, יש בכך ממשום פגעה בזכותו.

בקירה אמר שמסכים אני עם טענותיו של הסגנור מראשית ועד אחוריית. ראשית, הסגנור לא יכול ולא צריך היה לנחש כי התביעה הגישה בקשה להוצאת תעוזת חסין או כי בכוונתה לעשות כן.

הבקשה הוגשה לאחר שכבר התקיים דיון בבקשת המעצר עד תום ההליכים ואף הקראת ראשונית התקיימה בפני.

תעוזת החסין הוצאה על ידי השר לביטחון פנים עוד לפני שהתקיים הדיון בערר, למורות זאת, כך אני שומע, לא הוצאה בפני כב' סגן הנשיא תלגס בבית המשפט המחווי, גם לא נטען דבר קיומה בדיון.

חלפו עשרו להם שלושה חודשים בקרוב מאז הדיון בבית המשפט המחווי, ככל אותה תקופה לא מצאה התביעה לנכון להביא את דבר קיום התעוזה לידיית הסגנור.

אני סבור כי חובתו של הסגנור לפנות ל התביעה חדש לבקשתם בשאלת האם התווסף חומר ראיות חדש לתיק, ההיפך הוא הנכון.

חובהה של התביעה להעמיד את חומר החקירה לרשות הסגנור, חובה זאת קויימה בשלב הראשוני על ידי התביעה, אולם משתוויסף ליזהו חומר נוסף (ואני שומע כי מלבד תעוזת החסין קיים חומר ראיות נוסף שלא הועבר לידייתו) חובה היה על התביעה ליזום פניה לسانגור ולעדכן אותו בדבר קיום תעוזת החסין והחומר הנוסף.

02

03

04

05

06

07

08

09

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

תאריך: 18/10/1998

בפני כבוד השופט שמואל ברוך

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד אברהם

נגד

דין מישל

ע"י ב"כ עוה"ד ברזילי מטעם הסגנוריה הנאשם
הציבוריתפרוטוקול

עו"ד ברזילי:

אנו טוענים קודם לכל כי יש לפסול את השימוש בתעוזות החסיוון. מפנה להחלטת בית המשפט מיום 8.10.98, שם בית המשפט פרט את התנהלות השערוריית של התביעה בתיק הnochי ובית המשפט קיבל את טענותינו לגבי מה שקרה בתיק זה לגבי הגשת תעוזות החסיוון של התביעה גם לשגנור וגם לבית המשפט הנכבד.

העובדות כפי שהן מפורטות בהחלטת בית המשפט, בית המשפט מקבל את הטענות לגבי הפגמים שנפלו בתחום התביעה, חברות בתגובה טענה שלמודע הגשת תעוזות החסיוון אין משמעות האינטראסים העומדים לדין בבית המשפט, אני מפנה לתגובה חברותי עמ' 2, סעיף 3.

זה סותר את הנחויות שנאמרו בפסקה של בית המשפט העליון, ע"פ 1152/92, פסק דין שאותו מזכרת חברות ופסיכיקה חדשה בעניין העיקרי והוא מועד הגשת תעוזות חסיוון לבית המשפט, כמו בעניינו אربעה חדשים לאחר הגשת כתוב האישום כשהשגנור לא מודיע לקיום תעוזות החסיוון ולא היה לכך אזכור בחומר הראיות.

היום לאור חוק יסוד כבוד האדם וחמותו, זכויות הנאשם להגנה עלו לדרגה חוקנית גבוהה יותר, לעניינו בשיצילמןו את חומר הראיות על מנת שהצדק יראה בפני בית המשפט ואז כמשמעותם למועד ההוכחות, עד התביעה העיקרי מגיע לבית המשפט ואז מוצאת תעוזות חסיוון, חמשה חדשים לאחר הגשת כתוב האישום כשםם פנו להגשת בקשה לטעות חסיוון חדשים לאחר הגשת כתוב האישום. בית המשפט העליון ב-1991 נתן פסק דין מוצה, נתן הנחויות לגבי נושא מועד הגשת תעוזות החסיוון חד משמעי בית המשפט אומר שהתביעה חייבת לחתן איזכור כלשהו לקיומה של תעוזות חסיוון בחומר החקירה כדי שהשגנור יוכל לפעול בעניין חשיפת הראיות אם ירצה ואם בית המשפט שdone בתיק לא ניתן לו יש לו את האפשרות לעלות לבית המשפט העליון, כל הדברים האלה נמנעו בעניינו ופוגעים בחוש הצדק ובהגנתו של הנאשם.

תפ 98/1841 000

בתי המשפט

בית משפט השלום רמלה

תאריך : 23/10/1998

בפני כבוד השופט שמואל ברוֹן

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד זמיר

נגד

זהן מישל

ע"י ב"כ עוה"ד ברזילי

מטעם הסגורייה הציבורית

פרוטוקול

בבית המשפט מודיעו לצדדים תוכן ההחלטה ומחזיר לידי התובע את הראייה כשהיא במעטפה חתוםה.

עו"ד זמיר:

אנו מבקשים ארכה בת שבוע על מנת ללמידה את החלטת בית המשפט.

עו"ד ברזילי:

אבקש לקבוע דיון דחוף על פי יומנו של בית המשפט.

ההחלטה

על מנת לאפשר לתביעה לשקל עמדותם ביחס להמשך ניהול ההליך, לאחר שחויבה לחשוף את הראייה שלגביה ניתנה תעודה חסיוּן, נדחה הדיון ליום 29.10.98 שעה 11.30, שלא לשמיית ראיות. הנאשם יבוא לדיוון באמצעות ליוי שב"ס.

ניתנה היום, ג' בחשוון תשנ"ט, (23 באוקטובר 1998), במעמד הצדדים.

ש. ברוֹן, שופט

איריס / p00184198p.1

תפ 001841/98

בתי המשפט

בית משפט השלום רמלה

01 תאריך : 29/10/1998

בפני כבוד השופט שמואל ברוד

02

03

בענין: מדינת ישראל

04

המואשימה

ע"י ב"כ עוה"ד אברהם

05

נגד

06

07

דין מיישל

08

ע"י ב"כ עוה"ד ברזילי מטעם הסגנoriaה הנאשם

09

הציבורית

10

11

פרוטוקול

12

13

התובעת:

14

לאור החלטת בית המשפט לעניין החיסון, לאור העובדה שאנו שוכרים שיגרת נזק רב באם תחשף הראייה אותה הורה בית המשפט לחושף, אנחנו מבקשים לחזור בנו מכתב האישום.

15

16

הכרעת דין

17

18

לאור בקשה המדינה לחזור בה מכתב האישום בעקבות החלטתי בשאלת הסרת החיסון מן הראייה שביחס אליה ניתנה תעודה חיסון, בהתאם להוראות סעיף 45 לפיקודת הראיות, בהתאם להוראות סעיף 94 (א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, אני מזכה את הנאשם מן העבירה שוייחסה לו בכתב האישום.

19

20

באם נתון הנאשם במעצר בגין כתב אישום זה, ישוחרר לאלטר. ניתן היום, ט' בחשוון תשנ"ט, (29 באוקטובר 1998), במעמד הצדדים.

21

22

ש. ברוך, שופט

23

24

25

26

27

28

29

30

31

הסגור: בהתאם להחלטת בית המשפט מיום 8.10.98, אבקש לפסוק הוצאות לנאשם, פיצוי על כל יום מעצר שהנאשם בילה בו, לפי סעיף 80 לחוק העונשין. אני מפנה לסעיף השני, לנסיבות האחריות המצדיקות את הבקשת והבטווי זהה נסיבות אחרות פורש על ידי בית המשפט העליון, פר"ע 310/84 עו"ד שלמה ברעלו ג. מדינת ישראל.

בית משפט השלום רמלה

(2)

תפ 001841/98

בתי המשפט

01 תאריך : 29/10/1998
02
03
04
05
06
07
08

בפני כבוד השופט שמואל ברוֹן

התובעת :
לאור העורות בית המשפט אבקש לאפשר לי לעורך שיחת טלפון.

לאחר הפסקה :

התובעת :

אבקש לקיים דיון בעוד כמה ימים על מנת להערכ בצורה מסודרת, מילא לא יגרם נזק לנאים.

החלטה

10 חבל שהמדינה לא קיבלה את הצעתי לסיים את ההליך בהסדר מסוימים, ברוח
11 הדברים שהצעתי, לאור השתלשות הדברים העובדתיות בתיק זה, דומני כי היה
12 ראוי לעשות כן.

13 בהתאם להוראות תקנות סדר הדיון הפלילי (פיוצוי בשל מעצר או מאסר), תקנה 4
14 לתקנות, בקשה נגד המדינה יכולה שתהיה בעלפה מיד עם תום הדיון, אינני רואה
15 כל סיבה שאללה לא יהיה פני הדברים במקרה שבפני.
16 הדין יתקיים עתה.

17 ניתנה היום, ט' בחשוון תשנ"ט, (29 באוקטובר 1998), במעמד הצדדים.

18
ש. ברוֹן, שופט

הסגור :

19 עם ההחלטה לזכות האנושם יש להזכיר לו את הכספי שנפתח עליו בעת מעצרו,
20 כפי שמוופיע בכתב האישום, עם הזכות יש לתת החלטה להחזיר מיידית את הכספי.

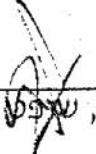
21 התובעת :

22 אבקש מספר דקוט הפסקה.

החלטה

23 כמפורט.

24 ניתנה היום, ט' בחשוון תשנ"ט, (29 באוקטובר 1998), במעמד הצדדים.

25
ש. ברוֹן, שופט

26 לאחר הפסקה :

27 שוחחתי עם ראש לשכת תביעות ומסתבר שיש להגיע לדרג ארצי על מנת לאשר
28 סכום בהתאם להצעת בית המשפט.

01

תאריך: 29/10/1998

בפני כבוד השופט שמואל ברוך

02

03

04

05

06

07

08

09

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

החלטה

הצדדים יטענו עתה.
 עוזי ברזילי ישלים את טיעונה, התובעת תשלים את טיעונה, לאחר מכון תיננתן
 ארוכה בת שלושה ימים לתביעה להודיע כי באם היא מסכימה להצעת בית
 המשפט באם לאו, באם תהיה התשובה שלילית תינתן החלטה במועד קרוב.
 ניתנה היום, ט' בחשוון תשנ"ט, (29 באוקטובר 1998), במעמד הצדדים.

ש. ברוך, שופט

עו"ד ברזילי:
 אני עומד על כך שהפיצוי יהיה מיום הגשת כתב האישום, מדובר על חודש מא

.98. הפסיקה דיברה על כך שבחומר החקירה חייב להיות אזכור כלשהו על כך
 שהתביעה עומדת לבקש תעודות חיסין.

מןנה לפסק דין סיקסיק, מדובר על כך שאיזכור כלשהו חייב להיות בתיק החקירה
 ושהסגור ידע מה לעשות עם זה, האם לבקש בקשה כבר במא依 להסרת החיסין
 או אופציה אחרת שעומדת לו, מה שקרה בעניינו, שאיזכור אפילו לא היה בתיק
 החקירה, יותר מזה, בחודשים יוני ווולי, הגענו לבית המשפט המ徇יז בפני כב'
 סגן הנשיא פילאט וטם גם לא נאמר לי דבר וגט בטיעונים בפרטוטוקול לא מזוכיה
 תעודה חיסין אם התקבשה או הוצאה, הנאשס לא נביא ובית המשפט קיבל את
 הבקשה שלנו להסרת החיסין, האינטרס של הנאשס לניהול משפט הוגן ולחירותו
 הוא האינטרס שחייב לעמוד נגד עינוי בית המשפט, מןנה להחלטת בית המשפט
 מיום 8.10.98 שם מזוכרים הפגמים הדיויניים שפוגעים בזכותו של הנאשס.

אנחנו חושבים שבעניין זה בית המשפט צריך לחתם החלטה כדי שהතביעות ידועו
 שנאשס עומד לדין, זכותו לחרות ולניהול משפט הוגן היא הזכות הגדולה ביותר,
 ובית המשפט צריך לפצות אותו מהגשת כתב האישום, ממש, היום בגלל שאין לנו
 הסכמה אני מבקש שהפיצוי יהיה ממשי.

היה והتبיעה תודיע שהיא מסכימה במועד שיקבע על ידי בית המשפט, אנו
 נסכים להצעה.

התובעת:
 אנו מתנגדים לבקשתו, ראשית ביקש למחות על האילוץ להשיב לבקשתו על אתר,
 אני מןנה את בית המשפט לתקנה מס' 4 לתקנות סדר הדין פיצויים בשל מעור או
 מאסר, התקנה זו קובעת ברישא כלל בסיסי, הבקשתו תוגש בדרך המרצה, אמנס
 נכו שיש גם סיפא, כך שזה שכתו שיכול והיא תהיה בעלפה עדין אין זה אומר
 שבית המשפט צריך לחייב את התביעה להשיב על אתר.

אני מןנה את בית המשפט לסעיף 80 לחוק העונשין, אני סבורת שבית המשפט
 לגבי החלק הראשון אין יכולות שבית המשפט משלא שמע ראיות יכול לקבוע כי לא
 היה יסוד לאשמה, אשר לנסיונות אחריות המצדיקות זאת, חברי צריך לקשור בין
 השמות של הנאשס במעט או יכולות עד תום ההליכים לבין היזוכי שלו היום מהסביר
 שהتبיעה מבקשת לחזור בה מכתב האישום לאור ההחלטה בית המשפט להסביר
 את החיסין.

בית משפט השלום רמלה

תפ 98/1841 001

בתי המשפט

בפני כבוד השופט שמואל ברוך

01

תאריך : 29/10/1998

02

אני סבורה כי הנאשם נעצר עד תום ההליכים לאור העובדה שבתיק החקירה היו ראיות לכואורה נגדו והענין עבר את מבחן בית המשפט המחווי שהחלטת לשחררו במעצר.

אשר לטענת חברי שהבקשה לטעות חיסיון לא הייתה בפני, אין לי אלא לחזור על התגوبה שהוגשה לבית המשפט בבקשת החשיפת הראייה, מכיוון שהתיק הולץ לעורר מיד לאחר המעצר, התיק גם לא היה בידי התביעה וכל ההליך של בקשות החיסיון יכול להעתות רק לאחר שהתיק נרשם בבית המשפט ומקבל מספר, ורק ניתנו לפנות לשר המשפטה ולבקש ממנו להוציא תעודה חיסיון.

רק לאחר שהתיק הוחזר לתביעה ניתן היה לטפל בזה בכלל. אני סבורה שלכל היוטר ניתן היה לחיבר את המשפטה לפיצויו על ישיבת יום 28.9.98, שבה לא התקיימו העדים לדין כפי שהיו צריכים להתקיים, הנאשם לא ישב במעצר יום אחד לחינט.

בשים לב למהותו של התיק ולעובדה שמדובר בתצפית, הסגור יכול היה לצפות שבתיק תוגש תעודה חיסיון, מן הראי שסגור היה בוחן את חומר הראיות לפני שלמד את התיק לשם ניהול הוכחות, הזכות העיון שמדובר בסגור בסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי היא הכל עת ולא חד פעמיות.

אין חולק לגבי חובתה של התביעה להעמיד את מלא חומר הראיות ובית המשפט התקייחס לכך בהחלטתו, אך יחד עם זאת, אני סבורה שהיתה כאן מעין עצימות עין של הסגורהה לגבי חומר קירה נוסף ואני מפנה את בית המשפט לכך שהסגור חזקה עליו שהיה צריך לדעת שבתיק יש חומר קירה נוספים שהוא לא קיבל אותו וצריך לקבל אותו, מפנה לעניין הצלומים שבתיק החקירה היה דו"ח פועלה של השוטר יair כהן, כאשר בסוף אותו דו"ח הייתה מצוינות המילה "צלמתיה"

הצלומים לא היו בתיק החקירה, כך שהסגור יכול היה לצפות שיש חומר נוסף, כמו כן גם לא הייתה חוות דעת סטטיסטיקה וعروכה בדיון, והסגור יכול היה לצפות שהוא צריך לקבל, כך אני סבורה שהסתעה מאוד גדולה לא הייתה כאן.

אבקש מבית המשפט לדוחות את הבקשה, גם אין חומר משפטי בפני, ישנו פסק דין חדש המצוין בנא/ר 481 או 385.

לחילופין אני מבקשת מבית המשפט לצמצם מחלוקת ולהורות אם בכלל יש מקום להטיל על המדינה פיצוי, הרי שהדבר צריך להיות החל מהמועד של 8.10.98 ולא לפני כן ולחילופין חילופין, לראות אם בכלל יש מקום לפיצוי, דבר שאחנו חולקים עליו, כפי שהציגו בית המשפט לגבי חישוב הפיצוי החל מיום 28.9.98.

החלטה

נקבעת תזכורת תביעה ליום 5.11.98 שעה: 8.30, בנסיבות התביעה בלבד, על מנת שההתביעה תודיע באותו מועד עדותה ביחס להצעת בית המשפט ולפיה יוועמד סך הפיצוי שיפסק לנאים על סך 6,900 ש"ח להיום ואם תודיע התביעה על הסכמתה, ניתן למוסכם בין הצדדים תוקף של החלטה באותו מועד. היה ותודיע התביעה כי תשובה שלילית, תינתן החלטה לגופו של עניין ביום 8.30 שעה: 12.11.98.

ניתנה היום, ט' בחשוון תשנ"ט, (29 באוקטובר 1998), במעמד הצדדים.

ש. ברוך, שופט

רחל / 1.kp 00184198p

5

תפ 001841/98

בתי המשפט

בית משפט השלום רמלה

בפני כבוד השופט שמואל ברוך

תאריך : 29/10/1998

הסגור :
אבקש כי יוחזרו לנאים סכומי הכספי שנתפסו ברשותו ואשר מצוינים בכתב
האישום.

התובעת :
מתנגדת, יתכן ונערער על פסק הדין.

החלטה

להחזיר את הכספי כمبرוקש.

ניתנה היום, ט' בחשוון תשנ"ט, (29 באוקטובר 1998), במעמד הצדדים.

ש. ברוך, שופט

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

תפ 001841/98

בית משפט השלום רמלה

בתי המשפט

תאריך : 05/11/1998

בפני כבוד השופט שמואל ברוך

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"ב עות"ץ אברהם

המאשימה

נגד

דchan מישל - אין הופעה

ע"י ב"ב עות"ץ ברזילי מטעט הסגנוגריה

הציבורית - אין הופעה

הנאשםפרוטוקול

התובעת:

אני מתחייב להודיע לבית המשפט כי התובעת מקבלת את הצעת בית המשפט מנו
הדין האחרון.חלהטהבדין האחרון הצעתי לתובעת לחשבים לפיצויו את הנאשם בדף של 6,900 ש"ח
בגין מעצרו בתיק זה, התובעת בקשה לשקל עמדת עד היום, הסגור הוודיע על
הסכוםתו להצעה.לאור הוודעתה של התובעת מהווים אני מורה כי המדינה תשלם לנאשם פיצוי בסך
6,900 ש"ח בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מחלוף 30 ימים מהווים.ניתנה היום, ט"ז בחשוון תשנ"ט, (5 בנובמבר 1998), במעמד התובעת.
המציאות תשלוח עותק מן ההחלטה לעוזץ ברזילי.

ש. בראון שופט

מיאה / p.1 00184198